

NEWSLETTER

elokuu 2012

Elokuukin on vierähtänyt loppuunsa. Osalta hevosista on jo karvan vaihto alkanut, myös muualla luonnossa vuodenajan vaihtumisen alkaminen on nähtävissä. Mutta sekös haittaa; ratsastukset ovat lähteneet vauhdilla liikkeelle ja innokkaita oppilaita tulee tallille joka ilta.

Syyskauden ratsastuskausi

Koulujen kanssa samanaikaisesti olemme saaneet syksyn ratsastuskauden avattua. Mukavaa myös että olemme saaneet täydennystä tunneille, koska nykyisistä ratsastajistamme osa lähti opiskelemaan pitemmälle, jopa ulkomaille asti, lisäksi pari ratsastajaamme pitää varsomistaukoa (onnea heille).

Esteryhmään kuuluu tällä hetkellä Ronja T, Heta ja Julle. Ryhmään kuuluvat ovat nuoresta iästään huolimatta kokeneita ratsastajia. Ronja ja Julle ovatkin jo kilpailleetkin esteillä ja Heta ratsastaa muutoin paljon. Tavoitteena on että ensi keväänä he voivat osallistua estekisoihin tallin ulkopuolella. Estekurssi ratsastaa perjantai-iltaisin.

Myös muilla tunneilla harjoitellaan pieniä esteitä ja puomitehtäviä silloin tällöin.

Kuva: Nikke nauttii kesästä.. mitä se Julle häiri kameran kanssa

Kuva: Äh, eiku pää tyynyyn..

Nikke on sujuvasti siirtynyt töihin kokeneempien ratsastajiemme käyttöön, kiitos Hetalle hyvin tehdystä ratsutuksesta.

Hevoset laiduntavat vielä pitkään syksyyn päivät, varsat sekä Vili ovat myös yöt vielä ulkona koska niillä on talli laitumella jossa ne nukkuvat oljilla katon alla.

Syrri ja Sasu ekalle luokalle

Koulut alkavat ja moni lapsi aloittaa koulunkäyntinsä ekalta luokalta. Niin myös hevoslapset Syrri ja Sasu. Pitkä tie ratsuksi on alkanut.

Ensimmäiset satulaan nousut ovat äärimmäisen tärkeitä. Jos ne epäonnistuvat, voi edessä olla hankala ja vaarallinenkin koulutusrupeama. On olemassa ammattilaisia, jotka tekevät kasvattajille nämä satulaan ja ratsastajaan totutukset.

Olemme kuitenkin aina tehneet sen itse. Mutta tällä iällä ei halua ottaa mitään riskiä, joten alkutyö vie useampia päiviä. Selkään kiipeämme kun olemme mahdollisimman varmoja hevosen luottamuksesta. Silti aina on se mahdollisuus, että hevonen saa hepulin, eikä silloinkaan saisi pelästyttää hevosta ja selässä tulisi pysyä kiskomatta suusta.

Kuva 1: Ensimmäistä kertaa selässä. Toinen käsi pitää harjasta kiinni jos Syrri päättääkin pompata jonnekin ja toinen silittelee hevosta. Ilmeistä näkee että sekä hevonen että ratsastaja ovat hieman varautuneita. Selässä istutaan vielä kevyesti.

Kuva 2: Mutta pian Syrri rentoutuu (kts sen korvat) ja meitäkin hymyilyttää. Ja pian voitiin ottaa ensimmäiset askeleet paino selässä.

Hevosmiehet tuulen vietävinä *Vaikka maha maata viistäisi, niin ilmojen halki käy lentäjän tie..*

Koululaisten viimeisenä kesälomapäivänä matkasimme Julle kanssa Hämeenlinnaan. Koko kesä oli vierähtänyt tiiviisti hevosten kanssa ja niinpä olimme päättäneet tehdä jotain poikkeavaa josta kesän muistaisi. Ja päätös oli lentää kuumailmapallolla.

Kuva: pallon täyttöä linnan puistossa, Jukka ja toinen matkustaja pittelevät suuaukkoa levällään.

Saavuttuamme hieman liian ajoissa Hämeenlinnan linnan puistoon ehdimme tutustua linnaankin. Se on perustettu joskus 1300 –luvulla ja toiminut viimeksi naisvankilanakin ja nyttemmin kunnostettu museokäyttöön. Hieno veden äärellä oleva linna vallihautoineen sekä kauniine puistoineen, sitä täytyy joskus tulla ajan kanssa katsomaan.

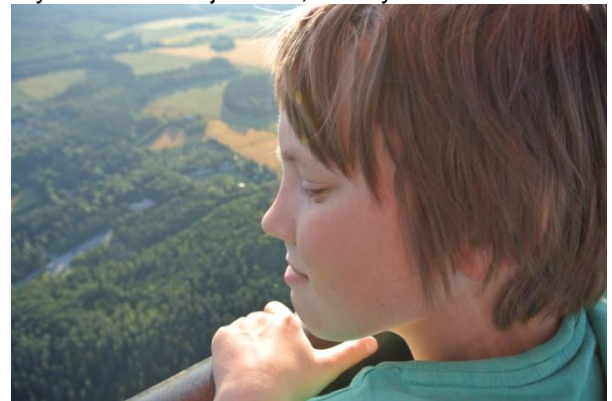
Pian paikalle pörähti maasturilla ja peräkärriyllä viiksekäs ahavoitunut mies, aivan selvästi pilottimme, vain nahkatakki puuttui. Ja tuotapikaa kerääntyä muutkin lennolle aikovat hänen ympärilleen.

Hieman muutamien kasvot venähtivät totiseksi kun lentäjämme lähetti testipallon ilmaan. Normaali vappupallo singahti taivaalle ja katosi silmäkantamattomiin sekunneissa, noinko meidänkin nousu kävisi?

Kuva: heti noustuamme saimme ihailua Hämeenlinnan kaupunkia

Tuotapikaa levittelimme porukalla palloa linnan puiston nurmikolle ja se paljastui paljon odotettua suuremmaksi, pallo oli varmaan 25-30 m pitkä. Pallo kiinnitettiin koriin joka oli kyljellään. Sitten palloa puhallettiin erillisellä puhaltimella, kunnes se oli kuin suuri telta auki kyljellään nurmikolla. Seuraavaksi ilmaa lämmitettiin korin kaasuliekillä ja pallo alkoi kohota sekä nosti korin pystyyn. Saimme käskyn kiivetä kyytiin ja pian tunsimme että meitä sitoi maahan enää maasturiin kiinnitetty köysi. Sitten lentäjä sanoi, että nyt mentiin.

Kuva: Julle ihaillee maisemia

Kuumailmapallo nousi nopeasti ja tasaisesti ylös kuin olisi hississä ollut. Äkkiä olimme 300 metriä korkealla ja talot sekä autot näyttivät lasten leluilta. Pallo menee minne tuuli kuljettaa ja koska se kulkee tuulen mukana, niin korissa ei tunne tuulta. Ilma oli kaunis ja aurinkoinen joten siellä tuli melkoisen lämmin polttimen hohkaessa lisälämpöä myös alaspäin. Äidin mukaan tunkemat hupparit olivat ihan turhaa lastia.

Kuva: lensimme pienen hevostallin yli, hevoset olivat levottomia mutta lentäjä ei käyttänyt kohisevaa poltinta niiden yläpuolella, joten ne pysyivät nahoissaan.

Näkymät olivat kerta kaikkiaan mahtavat kun pallo leijui äänettömästi eteenpäin. Talot, järvet ja metsä sekä eriväriset pellot hohtivat ilta-auringossa.

Tunnin lento tuntui lyhyeltä, mutta sitten lentäjämme sanoi, että nyt on mentävä alas koska sitten on edessä vain metsää. Alla kiemurtelevan tien vieressä oli sopivan näköinen heinäpelto. Otimme laskuasennon eli selkä menosuuntaan ja polvet hieman koukkuun. Pari pientä töyssyä ja olimme maassa. Minä ja pari muuta miesmatkustajaa saimme käskyn loikata korista pitelemään sitä aloillaan, sitten lentäjä nosti palloa taitavasti taas hivenen ilmaan ja korista kiinni pitäen ohjasimme sen ylös pellolta tiellä olevalle bussipysäkille. Sitten lentäjä tyhjensi pallon kauniisti nurmelle.

Yhdessä viikkasimme pallon sen säilytyspussiin joka oli perässämme ajaneessa huoltoautossa. Se oli samanlaista kuin ylisuurta makuupussia tunkisi pussiin joka on aina liian pieni. Alkuun tuntui mahdottomalta, että se mitenkään voisi mahtua sinne.

Kuva: Suomalainen maaseutu on silmiä hivelevää.

Kun pallo oli pakattu ja kori nostettu peräkärkyyn, korkkasimme shamppanjat ja saimme lentodiplomit. Kuumailmapallojennoilla kuulemma juodaan aina shamppanjaa jos on ensikertalaisia mukana ja jos ei ole, joku määrätään sellaiseksi. Jullea varten oli varattu AkuAnkka-limpsaa. Lopuksi kaikki seitsemän matkustajaa, lentäjä ja avustaja sullouduimme maasturiin ja ajoimme takaisin lähtöpaikalle. Linnuntietä matkaa oli tunnissa kertynyt noin 14 km.

Kuva: Korja puretaan lennon jälkeen tienposkessa illan hiljaa hämärtyessä.

Lento oli mahtava kokemus jota voimme suositella kaikille. Se ei ollut yhtään pelottavaa, vaan kori oli koko ajan vakaa, ei pyörinyt eikä heilunut. Välillä

lensimme 800 metrin korkeudessa ja välillä aivan puiden latvojen yläpuolella. Lento maksoi vähän yli 200 euroa/henki mutta oli joka pennin arvoinen, siis sentilleen nykyään.

Kansallinen kilpailukausi pakettiin

Lyhyestä virsi kaunis eli kansallinen ulkokenttäkausi alkaa olla nähty. Viimeinen kilpailu käytiin 23-24.8. Harjun maatalousoppilaitoksessa Virolahdella. Elokuussa kävimme myös Helsingissä Husön kartanon kisoissa. Siellä tuli iso rikko raviosuudella emmekä olleet aivan kärjessä. Tosin vain 1% yksikkö erotti meidät palkinnoista. Tuo rata on videolla katsottavissa kotisivuiltamme hevosesittelyistä Daphnen kohdalla.

Harjussa kaksi rataa oli rakennettu kauniin kirkkaan vihreälle nurmelle (jalkapallokenttä) ja kolmas rata oli hiekkapohjaisella ratsastuskentällä.

Daphnen vaativat luokat mentiin nurmipohjalla, joten hokit olivat taas tarpeen varsinkin kun koko edellinen päivä oli satanut vettä. Ihmeen hyvin nurmi kuitenkin piti ja kesti.

Kuva: Daphne Harjun kauniilla nurmikentällä, eikä ruma ole hevonenkaan (kuvaaja Jouko Böhm)

Ensimmäisenä päivänä Daphnen radassa oli hieman takkua raviosuudella, kun taas laukkatehtävät sujuivat hyvin. Ei kuitenkaan tullut mitään suurempia rikkoja. Toinen tuomari antoi meille jopa 66% ja hänen papereissaan voitimme luokan. Toinen tuomari taas sijoitti meidät vasta 13. vähän yli 60% tuloksella. Ja kun keskiarvo ratkaisee, niin tuloksemme oli yli 63% ja sija 8. eli ensimmäinen ei sijoittunut. Roikuimme palkintosijassa kiinni lähes loppuun, joten jouduin odottamaan josko pääsen palkintojen jakoon. Luokat kestävät noin 4 tuntia, joten se ei ole kaikkein hauskinta, varsinkin jäädä täpärästi lopulta taas ilman palkkiota.

Seuraavana päivänä ohjelma oli hieman vaikeampi. Ratsastin raviosuuden niin tarkasti kuin osasin ja tarkoituksella hieman hitaammin. Daphne pysyi nyt pohkeen edessä koko ajan eikä edellisen päivän puutumista tullut. Laukka-osuudella sitten tuli pari rikkoo laukanvaihoissa. Kokonaisuutena kuitenkin taas kohtuullinen rata. Tulos vähän yli 62% jolla sijoituimme hienosti 4:ksi. Tähän oli mukava päättää kansallinen kautemme. Ehkä ensi kuussa osallistumme vielä Tuomarinkylän aluekisaan, saa nähdä.

Talliremontti sai vihdoon vauhtia elokuun lopulla ja karsinat ovat jo miltei valmiina ja ulkoseinätkin tehtynä. Enää 2-3 päivän loppurutistus timpureilta ja sen pitäisi valmistua. Nyt on jo nähtävissä että siitä tulee juuri niin hieno kuin haaveilimme.

Eri asia vain on, koska he seuraavan kerran ehtivät tänne, koska samaan aikaan on useampia talliprojekteja käynnissä ja isompi Poni-Haka Vantaalla ajaa meidän työmaastamme ohi. Voi olla että tälle kesälle ajateltu ison tallin karsinoiden uusiminen jää ensi kesään, koska laidunkausi loppuu vääjäämättä ennen kuin siihen päästään käsiksi.

Kuva: karsinaelementit paikoillaan, kuvassa näkyvät puutolpat poistuvat. Karsinoiden seinäin tulee paksua muovilankkua joka kestää aikaa, likaa ja hevosta. Väliseinät osin umpinaiset, jotta hevosilla on halutessaan omaa rauhaa.

Kesää on silti vielä jäljellä, vaikka ilmat ovatkin viime viikkoina olleet jo melko syksyisiä. Pidetään mieli kesäisenä niin pikku sateet ei haittaa. Ja pelkkää positiivista, kenttä ei pölise eikä tule niin hikikinkään (←onpas hassu sana tuo).

Terveisin

www.perriertalli.fi